

Det kongelige danske geografiske Selskab.

Allet paa de *üvrrarige* Medlemmer er nu steget til 48, og heraf har betalt: 100 Kr.: Apotheker *H. P. Madsen* i Kjobenhavn.

I det **femte** Møde holdt Kontreadmiral *C. Irmingær* et Foredrag om „Iagttagelser paa Oceanet“, og dernæst gav Arkivassistent *Frederik Krarup* en Del oplysende Bemærkninger om „Brødrene Zenos Rejser“.

I det **sjette** Møde gav Kapt. *N. Hoffmeyer* en Fremstilling af de videnskabelige Resultater, der ere

naaede ved Orlogsskonnerten „Fyllas“ Maalinger 1877 i Danmarksstrædet, og dernæst meddelte *Fr. A. de Roepstorff*, Embedsmand ved den engelske Straffekoloni paa Andamanerne, en Skildring af disse Oer (alle disse Meddelelser ville blive trykte senere.) — Hermed afsluttedes Foredragsvirksomheden for Vinteren 1877—78; i alt har der været holdt 11 Foredrag og desuden en Diskussion.

En Rejse langs Grønlands Østkyst i Aaret 1777,

af **C. Normann**, Kaptajn i Flaaden.

For hundrede Aar siden, i Oktober 1777, var Isbæltet langs Grønlands Østkyst Vidne til et sørgeligt Tog. Omtrent halvfemte hundrede forhungrede og fortvivlede Mænd, hvis Skibe vare blevne Ofre for Ismassernes uimodstaaelige Presninger og Sammenskræninger, opholdt sig da paa de løse, adskilte Flager, hvoraf Bæltet bestaar, uden Føde og uden Ly, til Dels blottede for de nødvendigeste Klædningsstykker til at modstaa det forfærdelig barske Vejrlag, og kun med en forsvindende ringe Udsigt til at redde Livet, for hvis Bevarelse de Maaneder igjennem havde ført en fortvivlet Kamp med Elementerne. Deres Skæbne afgang af, om de kunde naa Kysten af Grønlands Fastland, hvor de turde gjøre sig Haab om at træffe Eskimoere, der mulig vilde hjælpe og vejlede dem til de danske Kolonier og Udsteder paa Landets sydvestlige Kyst, og for en Del af de skibbrudne føjede det sig ogsaa saaledes, at de, efter utallige Farer og utrolige Savn, naaede frem til beboede Steder, hvorfra de senere vendte tilbage til Evropa.

Uagtet en stor, ja maaske en overvejende Del af hine Mænd vare Danskere, og uagtet Skæbnen førte dem til Steder, som indtil da endnu ingen Evropeer havde betraadt, og forbi Kyststrækninger, der endnu ikke ere blevne kaartlagte, men hvis Opdagere de ikke des mindre kunne gjøre Krav paa at være, turde dog deres Hændelser, ja deres hele farefulde Tog være ukjendt for de allerfleste af Tidskriftets Læsere. Interessen for arktiske Farter og Foretagender er og har vistnok altid været stor her i Landet, og mange have sikkerlig med

Deltagelse fulgt Beretningen om Besætningen fra den forulykkede tyske Polarfarer „Hansa“ under dens eventyrlige Fart paa Isflagen langs Grønlands Østkyst i Vinteren 1869—70, ligesom de ogsaa kjende de Lidelser og Savn, som Kaptajn Tyson og hans Følge af den Hallske Expedition et Par Aar senere under lignende Vilkaar maatte gennemgaa paa Ismarken i Baffinsbugten efter at være blevne skilte fra deres Skib, den nordamerikanske Dampet „Polaris“. Men om hine Mænds Fart 1777 langs Østgrønlands Kyst, da Hjælpeidderne om mulig vare endnu ringere og Resultatet absolut sørgeligere, melde Beretningerne om arktiske Undersøgelser, rejser og Expeditioner lidet eller intet. Sagen er den, at hine Skibe ikke vare udrustede i videnskabeligt Øjemed, og at Besætningerne ikke havde tiltraadt den paagjældende Rejse af Interesse for at fremme vort Kjendskab til arktiske Forhold. De havde kun pekuniære Fordele for Øje, det var kun simple Hvalfangere, som vare rejste ud for at dræbe Havets store Dyr og berige sig med de derved indvundne Frembringelser. De vare ikke godvillig komne til disse Kyster, som de opdagede; de aftegnede ikke Landets Kystomrids eller fortalte os noget om de mulige Indbyggeses Sæder og Skikke, og det er derfor ikke saa underligt, at Beretningerne om deres Gjenvordigheder ikke i samme Forhold som de andres er bleven overleveret til Samtiden og Efterverdenen.

Nedskriveren af disse Linjer vilde maaske heller ikke have draget dem frem for Tidskriftets Læsere, dersom han ikke, ved at gennemlæse den 1876 udkomne Skil-